

LÁSD MEG, ÉS MEGGYÓGYULSZ!

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022.09.04.

Halleluja! Köszönjük Istennek, hogy fejlődhetünk, és köszönöm azt, hogy nyitott a szívetek és tanítható. Nagyon sok minden van itt előttem a mai napra. Szinte biztos vagyok benne, hogy nem fogok a végére érni, de nagyon jó dolog, hogy nem kell kapkodnunk és sietnünk semmivel sem, ezért a maga ütemében, a Szellem bölcsességében fogunk tovább haladni abban a gyógyulásról szóló tanítássorozatban, amit a múlt héten sikerült elkezdenem.

Már most látom ennek az eredményét. Már most tapasztalom, hogy mennyire jó az Úr hozzánk, és mennyire áldásos az, hajlandóak vagyunk követni az Ő Szellemét. Amit most itt tapasztalhattál, esetleg úgy érzed, hogy egy kicsit nosztalgiával teljesen, régebben is volt már ilyen, hogy az Úrnak ezt a fajta mozdulását megéltük, megtapasztaltuk, egy igen erőteljes érzelmi többletet is kaptunk, ami nagyon jó és nagyon örvendetes. De szeretném felhívni a figyelmedet egy nagyon fontos dologra! Szeretném, ha ezt jól értenéd, és tisztán és világosan tudnád, hogy az Úr eddig is itt volt közöttünk, akkor is, amikor így nem nyilvánult meg. Ő nem hagyott el bennünket. És akkor is hitben kell állnod, és akkor is hitben kell lenned, akkor is ebben az örömben kell lenned, akkor is ebben a hálaadásban kellene lenned, amikor ez a fajta megnyilvánulás, érzelmi többlet nincs jelen. Mert beleestek sokan abba a hibába, hogy az első szerelem, az első szeretet, az első fellángolás, az első tűz, az első odaadás, az első érzelmi többlet, amit kaptunk az Úrtól az elején, azt keressük. Amikor betöltött bennünket az Ő jelenléte, és ez oly mértékben megnyilvánult a testünkben, hogy fizikailag éreztük, a lelkünkben éreztük, a könnyeinket nem tudtuk tartani, az akaratunk megváltozott, a hozzáállásunk, az értékrendünk, minden. De nincs benne a Bibliában, hogy Isten ezt neked mindig, mindenkor ugyanígy fogja garantálni, az életed végéig. Az Igében az van, hogy az igaz ember hitben jár, hit által él, hitben él, és nem érzésekben. Ámen?

Nagyon örülünk annak, amikor Isten megnyilvánul így közöttünk. Nagyon örülünk annak, amikor az érzelmeink, pozitív érzelmeink kicsordulnak, túlradnak, amikor kiáltozni tudunk, amikor hálát tudunk adni, igazán fennhangon, igazán őszintén. De nem ez vezet minket, hanem Isten Igéje. Ámen?

Bármi is történik, bárhogy is van, bárhogy is lesz, Isten Igéje az alap. Semmi más. Nem az érzelmek, nem a megnyilvánulások, nem azok az ajándékok, amik megnyilvánulnak közöttünk. Ezek nem mondom, hogy nem fontosak, nagyon is fontosak. Fontos, hogy legyen istenélményed, legyen kapcsolati helyzeted, pozíciód Istennel, de nem erre építjük az életünket. Ámen? Ez az egyik része.

A másik, hogy nem azt mondtam ezzel, hogy érzelmileg egy száraz fadarab kell, hogy legyél. Nem azt mondtam ezzel, hogy az örömödnek ilyennek kell lennie. Hanem azt mondom, hogy az örömöd belülről fakadó legyen! Az örömöd őszinte legyen! És amikor nem vagy örömben, akkor nem jársz a gyümölcsödben, amit kaptál a Krisztusban. Nem tudod, hogy miért kellene örömben lenned, miért kellene hálát adnod, mert a körülményeidre, az érzelmeidre, a csekkjeidre, a tested állapotára, mások szavára, az orvos zárójelentésére nézel. Miért arra nézel? Most tapasztalhattál egy kis ízelítőt abból, hogy ha Jézusra nézel, és átadod magad neki, ha kívül hagysz mindent, és Őrá nézel, akkor Ő hogyan tud megnyilvánulni az életedben. Szeretnéd, hogy Ő minél többször megnyilvánuljon az életedben? Én igen! Mit kell tenned? Igen nagy hit kell? Meg micsoda nagy szellemi ember kell, hogy legyél? Az is, persze.

De az alap micsoda? Isten Igéje, amit Ő mond, amit Ő beszél, és mit kell azzal tennünk? Meg kell cselekednünk és ennyi. Ez az alap, ha szeretnéd Isten erejét működésben hallani és megcselekedni. És nem kell hozzá mindenféle elszellemiesített viselkedés. Halld meg az Isten Igéjét, és cselekedd meg! Nagyon sokan hallgatják, hallgatják, hallgatják, egyetértenek vele, bólogatnak. Dicsőség Istennek! Halleluja! De jó, kegyelem, gyógyulás! – és nem csinálnak semmit. Az üdvösségedért nem kell megdolgoznod. Azért Jézus dolgozott meg. A bűneid eltörléséért nem kell megdolgoznod. Azért Jézus dolgozott meg. Ő vitte fel a bűneidet a keresztre. Tudod, hogy még a gyógyulásodért sem kell megdolgoznod? Mert a megváltásodban benne van a gyógyulásod is. Halleluja!

Amennyire tökéletesen el lettek törölve a bűneid, olyan tökéletesen meg lett gyógyítva minden benned. Erről fogok ma beszélni. Erről fogok ma prédikálni, tanítani. Én beszélek, te megérted. Én is beszélek, és én is megértem azt, amit beszélek nektek. És többet fogtok kapni, mint amit én adni tudok, vagy adni tudnék. Halleluja!

Hol is kezdjem? Zsidókhoz írt levél első fejezet 3-as vers. Egy kis ismétlés, a múlt heti alkalom fonalát tovább vesszük.

Zsidó 1,1–3.

1. Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által,

2. Akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette,

3. Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki szavának erejével tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, leült a Felségnek jobbára a Magasságban,

Halleluja! Halleluja!

Ahogy itt van előttem ez az asztal, és nézem itt az úrvacsora kellékeit, ma egy rendhagyó alkalom van, mert nem a tanítás előtt fogunk úrvacsorát venni, hanem a végén. Nem azért, mert elfelejtettem, hogy úrvacsorás istentisztelet van, hanem ez tudatos a részemről, mert az üzenet vége nagyon fog kapcsolódni ahhoz, ami az úrvacsora előképe. Meg fogjuk vizsgálni a ma azt, hogy az ószövetségben, ami történt, amit a zsidók kaptak, amiket mondott Isten a zsidóknak, az sokszor és sok helyen egy előképe volt annak, amit Jézus Krisztus bevégzett. Itt azt olvastam fel az előbb, hogy aki, ugye Istenről szól az Ige, az Ő dicsőségének visszatükröződése. Jézusról beszél az Ige. Jézus az Atya Isten dicsőségének visszatükröződése, az Ő valóságának a képmása. Tehát gyakorlatilag azt mondja itt az igevers, hogy amilyen az Atya, ahogy Ő éli az életét, ami az Ő szándéka, ami az Ő akarata, ami az Ő terve, ami az Ő jelleme, ezt tökéletesen leképeződött Jézus Krisztusban. Jézus semmi mást nem tett, semmilyen más módon nem szolgált, és nem dolgozott és nem prédikált és nem tanított, és nem gyógyított, mint ahogy azt az Atya is tette volna, ha az Atya jött volna személyesen.

Tehát Jézus tökéletesen bemutatta az Atya Istent mindenestől fogva. Kérdezhetjük, hogy az ószövetségi hívőknek nem volt teljes kijelentése, képe Istenről? Nem ismerték úgy, ahogy az újszövetségben mi ismerjük? A válasz erre határozott nem. Nem ismerték úgy, mint ahogy mi ismerhetjük. Jézus Krisztusban lett kijelentve az, hogy milyen az Atya Isten, az Ő teljessége, Jézusnak a munkája, a tanításai, az, amit Ő végzett, azzal bemutatta azt, hogy Isten királysága hogyan működik. Sok tanítása, sok példabeszéde, sok ezzel kapcsolatos mondanivalója volt és van Jézusnak azzal kapcsolatban, hogy hogyan működik Isten királysága. Amikor azt kérdezzük, hogy vajon a gyógyulással kapcsolatban Istennek mi a szándéka, terve vagy akarata, akkor egyszerűen meg kell néznünk azt, hogy Jézus, hogyan csinálta? Mert amíg Jézus nem jött el személyesen, addig Isten távolvaló volt. Ő volt az, aki ott van valahol fent a harmadik égben, vagy afölött, vagy ki tudja merre, nem tudták ezt az ószövetségi hívők pontosan. Még hallani sem voltak képesek Istentől, csak a kiválasztott emberek. Királyok, papok, próféták voltak azok, akik képesek voltak Istentől hallani. Nem tudták azt, hogy Isten milyen. Volt valamiféle képük róla, Isten azért sok mindent kijelentett magáról, az Ő neveiben, hogy Ő Jahve Raffa, Jahve Nisszi, Ő az El Shaddai, tehát Ő a gyógyító, Ő a zászló, Ő az, aki több mint elegendő. De az igazi teljességet, Istennek a feltétel nélküli szeretetét, a tökéletes jellemét Jézus Krisztusban ismerjük meg. Jézus soha senkit nem utasított vissza, amikor hozzá mentek gyógyulást keresve. Ilyenkor Jézus mit csinált? Meggyógyította. Kivétel nélkül minden ember, aki Őhöz ment gyógyulást keresve, meggyógyult. Mutass nekem az Igében másra példát! Voltak olyanok is, akik nem saját gyógyulásukkal kapcsolatban mentek Jézushoz, mint például az a két eset, amikor Jézus azt mondta: ó, milyen nagy a te hited! Ráadásul ezek az emberek nem is zsidók voltak, szövetségén kívüliek voltak. Odamentek Jézushoz, egyik sem a saját testében, lelkében, bármijében volt betegség. Egyiknek a szolgája, másoknak a lánya volt beteg, ráadásul az asszonynak a lánya démonoktól gyötrettetett. És ezekben az esetekben láthatod azt, hogy ezeknek az embereknek a hitén keresztül eljutott valaki harmadik személyhez a gyógyulás. Most egy picit előre

szaladtam a következő heteknek a témájára, csak ez most így kibuggyant belőlem, hogy legalább egy kicsit érdeklődjél, hogy miről is lesz majd szó a következőben, már annyi mindent hallottunk ezekről a dolgokról régebben. Én azt hiszem, hogy azokat a megértéseket, alapokat, amiket kaptunk évtizedeken keresztül, ezeket újra felelevenítjük, sőt, hiszem azt, hogy kijelentésekben tovább lépünk és meg fogunk újulni. És egy-két olyan dologban, amit nem jól hittünk, vagy nem helyesen csináltunk, abban változások lesznek és nagyon sokan fogjátok megtapasztalni a gyógyulást. Nagyon sokan!

Jézus tehát eltávolította a betegséget az emberekről, soha senkire nem tett betegséget. Jézus csak meggyógyította a betegeket.

Soha nem küldött el senkit sem, aki Őhöz ment gyógyulást keresve. Jézusnak minden nap gyógyító szolgálata volt. Senkinek nem mondta azt, hogy: „Figyelj! Tartsd meg ezt a betegséget, mert Isten szándéka, terve, akarata ez, hogy Ő ezen keresztül téged formáljon, neveljen, előrébb vigyen, hogy kiformálja benned a tökéletes jellemet.” Soha senkinek nem mondta ezt! Soha senkinek nem mondta azt, hogy: „Figyelj! Meg tudnálak gyógyítani, de bűn van az életedben, ezért nem gyógyítalak meg.” Sőt, annak ellenére meggyógyította az embereket, hogy azok bűnöztek! Annak ellenére meggyógyította őket! Szóval, van egy csomó minden a fejünkben, az agyunkban, ami nem úgy kattogott az elmúlt években, ahogy kellett volna, és behoztuk magunkra azokat a vallásos tévtanokat, amik akadályoztak minket abban, hogy elfogadjuk a gyógyulást magunk számára, vagy valaki más számára.

Amikor felmerült a kérdés, hogy Isten akarata-e az, hogy a betegek meggyógyuljanak, Jézus soha nem mondta azt, hogy nem Isten akarata, hanem mindig, kivétel nélkül, minden esetben azt mondta, hogy „Akarom, gyógyulj meg!”, és nem csak mondta, hanem meg is cselekedte, be is mutatta, véghez is vitte. Isten királyságának működését bemutatta közöttünk. „Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz.” Ő nem változott meg, Ő ma is ugyanaz. A terve, a szándéka ugyanaz, hogy az Ő királysága be legyen mutatva itt a földön, a világban, az Ő Testén keresztül. Amiért szó van erről, amiért ma tanítok erről, hogy ébredj fel! Isten akar téged használni! Istennek te egy eszköz vagy a kezében! Úgyhogy dobd el magadtól a félelmeket, dobd el magadtól a gátlásokat, dobd el magadtól a vallásos berögzött, begyöpösödött gondolatokat, és ébredjél fel arra, hogy te vagy Isten eszköze, te vagy az, akit Isten használni akar. Amen?

Isten természetéből az fakad, hogy meggyógyítja a beteget. Jézusnak nem kellett ezen gondolkoznia, nem kellett ezen agyálnia, nem kellett elvonulnia imádkozni, hogy most mi Isten akarata? Meggyógyítsam, ne gyógyítsam? Vajon jót teszek vele, rosszat teszek vele? Megérdemli? Nem érdemli? Jézus nem dilemmázott ezen sohasem. Neki nem volt egy szemernyi kétsége sem azzal kapcsolatban, hogy az Atyának mi az akarata a beteg testű, beteg lelkű emberekkel. Nem volt kérdés, nem kellett emiatt elvonulnia, nem kellett böjtölnie miatta, hogy „Atyám, vajon mit akarsz, hogy cselekedjek ezzel az emberrel? Olyan bizonytalan vagyok!” Nem, nem, nem! Hanem az Atya jelleme, ami Jézusnak a jelleme, ami a te újjászületett szellemednek is a jelleme, tartalmazza azt, hogy a betegséget te gyűlölöd, mert a betegség az ördögtől van, a bűn következménye. És meg akarsz tőle szabadulni, és ellen akarsz neki állni, haragszol rá, és utálod, és semmilyen közösséget nem vállalsz vele, nem pedig magadhoz öleled, hogy „jaj, hát, ezt majd valahogy elviselem!” Gyűlölöd! Mert a bűn következménye. Jézus gyűlölte a bűnt. Gyűlölte! Szerette az igazságot, gyűlölte a hamisságot. Szerette az igazságot, gyűlölte a hamisságot, és mivelhogy gyűlölte a bűnt, ezért gyűlölt minden olyan dolgot, ami a bűn következménye, és a betegség az. A bűn következménye, Ádám bűnének következménye, hogy bejött a világra a szerencsétlenség, a nyavalyák, a fájdalmak. Gyűlölte! Ezért kinyilatkoztatta, kijelentette az Atya Isten akaratát ezzel kapcsolatban, és meggyógyított minden embert. Minden embert, aki Őhöz ment gyógyulást keresve. Mit kezdünk ezzel? Hú, de jó! Mit kezdünk ezzel? Jó erről hallani, de az kétezer évvel ezelőtt volt, mi van akkor most nekünk ma?

Ma a következő egy órában és a következő alkalmakkor, amikor majd én fogok itt szolgálni a gyógyulással kapcsolatban, meg fogod érteni, mert nagyon határozottan szeretném elmondani azt,

hogy Istennek milyen a hozzáállása ezzel a dologgal kapcsolatban, és hogy hogyan tudod gyakorlati módon magadhoz venni a gyógyulást? Mert sokaknak itt a probléma. Hisszük ezt. Elfogadjuk ezt. Egyetértünk vele. Jézus a gyógyító, tapasztaltuk és láttuk ezt, de magunknak hogyan vegyük el? Hogyan imádkozzunk másokért? Amiért ez a gyógyulássorozat indult az, hogy a látásod megváltozzon ezzel kapcsolatban. Hogy átalakuljon egy olyan látássá, amilyen Istenben van a gyógyulással kapcsolatban, és amilyen látása neki van rólad, hogy lásd meg azt, hogy amit most látsz magad körül, amit most látsz fizikai értelemben a testedben, a lelkedben, az anyagiakban, van valami, ami azon túlmutat. Isten azt akarja ezzel a tanítássorozattal többek között, hogy te a mostani korlátaidat lebontva, túlnézz azon, amit idáig tapasztaltál az elmúlt években, mert van több, és fel fog ébredni a hitetek újra, és az új megértés, új kijelentés eredményeket fog hozni. Nem azért vagyok itt, hogy ki tudjam pipálni, hogy „Na, ezen a héten vasárnap én prédikáltam itt”, hanem célom van vele, és ez nem a saját egyéni önző célom, hanem az Úr célja. István sem a saját kívánságai szerint prédikál és tanít bennünket, mindannyiunkat, hanem azt akarja, hogy amit ő kapott Istentől, az ott legyen benned is megértésként. Halleluja!

Tehát a helyes képnek kell kialakulni bennetek Istenről, és arról, hogy Ő mennyire akarja és mennyire vágyik arra, hogy a betegek meggyógyuljanak. Bármi, ami megkérdőjelezi Isten akaratát azzal kapcsolatban, hogy Ő akarja-e, hogy te meggyógyulj, az a te ellenséged. Az téged a hitedből kiüresít. Az téged a hitednek a végéhez visz. Mint ahogy a múlt héten néztük a leprás esetét, aki nem tudta, hogy Jézus akarja-e, hogy ő meggyógyuljon, pedig volt hite. Nem hitt akkor még – szerintem – abban, hogy Jézus Isten, csak hallott egy prófétáról, egy gyógyítóról, aki képes betegeket gyógyítani, csodákat tenni, és hogy Ő meg tudja tenni. Erről hallott és hit ébredt a szívében, és így ment oda Jézushoz, leborulva előtte, hogy „Uram, ha akarod megtisztíthatasz engem.” Mit tett Jézus? Mit mondott? Eltávolította a kétséget a leprásnak az életéből, a fejből, a szívéből, a teljes valójából, eltávolította a kérdőjelet, hogy Isten akarja-e vagy sem, és azt mondta, hogy „Akarom, gyógyulj meg!” Rátette a kezét a leprásra, a fertőző betegre, lehet, hogy már hiányzott az orra, a füle, egy két ujj, és lehet, hogy бүdös is volt, de Jézus megérintette és azt mondta, „Akarom, gyógyulj meg.” És azonnal megtisztult. Ez egy végső stádiumban lévő élőhalott volt. Ugye beszéltünk erről a múlt héten? Nem tudom elismételni és nem is akarom elismételni a múlt heti alkalmat végig. A leprás teljesen kilátástalan helyzetben volt, nem csak az orvosok mondtak le róla – abban az időben ez egy gyógyíthatatlan betegség volt –, hanem nem lehetett a családjával, nem lehetett a társadalomnak egy hasznos tagja. A társadalomból kivetett ember volt. Törvény volt rá, hogy nem mehetett egészséges emberek közé, de Jézus meggyógyította, mert ez Jézus természete, ez az Atya természete, és ez a természet ott van benned, ha újjászületél Jézus Krisztusban. Ugyanez van benned. Ráadásul ugyanaz az erő van benned, ugyanaz az erő áll a te rendelkezésedre is, ami Jézus rendelkezésére áll. Halleluja! Igen! Nehéz ezt elhinni? Föl kellett volna ugranod most és kiáltani, hogy halleluja, de jó, működtetni akarom! „Óóó, hisz ez a másoknak szól, nem nekem.” Bizony, bizony. Az elméd egy eszköz. Az elméd egy eszköz Isten kezében arra, hogy megfelelő képeket építs ki magadban Istenről, másokról, és magadról. Az elméd egy olyan eszköz, amit használhatsz jó dolgokra, és de amit, ha nem használsz semmire sem, akkor be fog porosodni.

Azt a címet adtam a mai tanításnak, hogy *Lásd meg, és meggyógyulsz!*

Tehát, amikor az ember meglátja Isten tervét, akaratát, szándékait az Igében, amikor meglátod azt, hogy már az ószövetségben volt gyógyulás a szövetségben élőknek, de még mindig csak előképes árnyék volt az, és meglátod, hogy ez az előkép, Jézus Krisztusban beteljesedett és ez már a tiéd, akkor nincs esélye a betegségnek a testedben. Mikor meglátod és elkezdesz ez alapján cselekedni, akkor működésbe hozod, aktiválsz Isten Igéjét, és nincs olyan Ige, ami ne tudna valóságosan működni a te számodra. A lustaság, a nemtörődomség, a vallásosság egy olyan szemüveg, ami megszűr mindent az elmédben, a jót is, és az nem képes arra, hogy a látásod kialakuljon az Igéből úgy, hogy valóban megnyilvánuljon benned Krisztus elméje. Krisztus elméje benned van! Krisztus elméje a tiéd! Amikor Krisztus elméje a tiéd és ezt működteted és használod, akkor ugyanúgy fogsz cselekedni, ugyanazokat a dolgokat fogod megtenni, mint amit Jézus. Elmondom még egyszer, mert

a reakciótok elárulja azt, mit gondoltok. Ott van az Igében, egyetérttek velem, de hát ki vagyok én? Testi meg bűnös, meg mit tudom én, ki mit gondol magáról.

Elmondjam, vagy ne mondjam? Elmondom, nem titok. A korinthusi gyülekezet volt a legrosszabb fajta gyülekezet az újszövetségi levelek között. A legrosszabb a testiségben, a bűnökben, a paráznságban, mindenféle rossz dologban. Olyannyira, hogy Pál azt írta nekik, hogy még a pogányok között, a világban sem neveztetnek olyan bűnök, mint amik közöttetek a gyülekezetben. Erkölcsileg a legalja volt ott a gyülekezetnek a mentalitása, az életvitele, mindene. Mit mond nekik Pál? Semmiben nem szűkölködtek, minden szellemi ajándék a rendelkezésükre áll és működik is köztetek. Ezek között a testi emberek között? Pálnak el kellett nekik magyaráznia az ajándékok helyes működtetését. El kellett mondja nekik, hogy hogyan kell azt helyesen használni. Ki kellett őket igazítania, meg kellett őket dorgálnia, és ami a jó dolog, a 2Korinthusban olvasod, hogy ők hajlandóak voltak megváltozni. Azt, aki a gyülekezetben olyat csinált, amit nem szabadott volna, elküldték, aztán amikor az illető megtért, visszafogadták. Megcselekedték azt, amit nekik abban a helyzetben meg kellett cselekedni, és olvasunk róla közel kétezer év után. Úgy hiszem, talán nem úgy ítélt meg minket Isten, mint a korinthusi gyülekezetet. Akkor nálunk ne működne ugyanúgy legalább, helyesen és jól az ajándékok, amiket Ő adott nekünk?

Azok a gyümölcsök hozzák elő a karaktert belőlünk, amiket a Galata 5,22 ír, hogy ezekben helyesen tudjunk járni, és valóban Jézust tudjuk bemutatni. Isten akarja, hogy az Igéje képviselve legyen és nagyon kifizetődő dolog, ha a hited szemeit működésbe hozod, hogy túlláss azokon a dolgokon, amelyek jelenleg a látókörödben vannak.

Az Ige mindig messzebbre akar téged elvinni és messzebbre mutat, és többet mutat neked Istenből, mint ahol most vagy. Nincs megállás! Nincs nagyon lassítás sem, bár mondhatod, hogy én már nyugdíjas vagyok, idős vagyok, már elmúltam hatvanöt, elmúltam hetven, elmúltam nyolcvan akármennyi. Ez is hozzáállás kérdése, hogy hajlandó vagy-e úgy élni, mint amikor Jézust bemutatták a templomban a nyolcadik napon. Két nagyon idős ember látta Őt. Egyikőjük azt mondta, hogy idős emberként most már láttam, most már beteljesedett a prófécia, most már meghalhatok, mehetek az Úrhoz. A másik mit mondott? Most már láttam, most már beteljesedett a prófécia, megyek és hirdetem mindenkinek és szolgálom tovább!

Érted a különbséget? Úgyhogy lehet kifogásokat hozni, de az életkor egy jó indok arra, hogy még erőteljesebben nekifeszülj az Igének. Halleluja! Lásd meg Istentől a legjobbat! Lásd meg Istentől a gyarapodásodat! Lásd meg Istentől a gyógyulásodat! Isten nem szenvedésre és nem is átlagosnak hívott el téged. Ő olyanak teremtett, aki tökéletes. Ő olyanak teremtett, aki azt akarja, hogy virágozzál. Olyanok teremtett, aki azt akarja, hogy gyümölcsözzél, hogy áldott legyél és áldás legyél mások számára!

Azonban amíg nem látod magad ilyennek, amíg nem látod magad áldottnak, amíg az Igében nem látod magad gyógyulni, nem látod magad gazdagnak, amíg az Igében a hited szemével nem látod meg, hogy te győztes vagy, hogy sikeres vagy, hogy békességgel teljes, kiegyensúlyozott életet élsz, nehezen fogod ezt megtapasztalni. Addig csak hallgatod ezt, meg hallgatod, meg hallgatod és olyan jó ezt hallani, de jó, hogy másoknak működik ez, nekem miért nem? Tudod, amit sokszor a keresztények nem cselekednek meg, az Igén való elmélkedés.

Így alakul ki benned a látás, így alakul ki benned, hogy élővé válik az, amit Isten mond. Hallod és hallod és hallod! Ez nagyon jó! Nagyon jó, hogy hallod és hallod, de az Ige nem csupán azt mondja, hogy újra és újra hallanod kell, hanem azt mondja, hogy újra és újra, és újra az elmédben forgatnod kell, újra és újra gondolkodnod kell rajta. És az Igét nem csupán olvasnod kell, hanem tanulmányoznod, ami arról szól, hogy akár két-három igeverset lassan, érthetően végigolvasol úgy, hogy érteni akarsz és tudni, hogy az mit mond neked. Most már a digitális világban rengeteg fordítás a rendelkezésedre áll, és ahogy elmélkedsz rajta, beleképzeled magad, oda képzeled magad abba a történetbe, imádkozva olvasod, szóról szóra, minden szót értelmezni akarsz.

Amikor így tanulmányozod az Igét, olyan bibliafordítást használj, ami az eredetihez nagyon közel van, ne azokat a modern fordításokat, amelyekben benne van a fordító saját megértése is. Nagyon jók

és távol álljon tőlem, hogy kritizáljak olyan bibliafordításokat, amikkel én nem dolgoztam semmit, miközben más ember nagyon sok időt, energiát, a szívét beletette, hogy rendelkezésre álljon.

De nagyon sok esetben, amely nem az eredetihez mindinkább közelálló fordítás, nem a szó szerinti eredetit akarja visszaadni Isten Igéjéből, hanem értelmezve akarja visszaadni az eredeti hébert vagy görögöt, ezek a fordítások tartalmazzák a fordító értelmezését, és téged befolyásolnak. Nagyon sok esetben nagyon jó ez, mert kibontja és könnyebben érthető és kortárs nyelven van, de az igazi iget tanulmányozás ószó szerint az, amit Isten mond.

Héberül nem tudok, görögül nem tudok és valószínűleg te sem tudsz, bár a halleluja univerzális kifejezést mindannyian szoktuk használni, meg az áment is. Ennek ellenére sokkal több szóból áll mind az Ó- meg az Újszövetség. Nem vagyunk bibliatudósok, de van sok Biblia, például a Károli fordításunk nagyon közelálló az eredetihez annak ellenére, hogy elég régies a nyelvezete. Ennek ellenére bátorítalak téged, hogy olvass minél több fordítást, de az eredetinek, az igazinak, a közelállónak adjál hitelt. Tanulmányozd a szavakat, értelmezd, gondolkozz rajta.

Amikor arról beszél az Ige, hogy Jézus sebeiben meggyógyultam, akkor ez mit jelent? Ott van Jézus sebe, meggyógyultam, ezt hallottam már ezerszer. Gondolkodj el ezen! Ma meg fogunk nézni egy ószövetségi történetet, ami előképe annak, hogy Ő meggyógyított minket és a segítségére lesz abban, hogy hogyan elmélkedj Isten Igéjén. Halleluja! A Zsidókhöz írt levél 1,3-ra visszatérünk és olvasom még egyszer:

Zsidó 1,3.

3. Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki szavának erejével tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, leült a Felsőnek jobb-jára a Magasságban,

Halleluja! Isten egyszer kimondta, hogy legyen világosság. Hányszor kellett ezt neki kimondania onnantól kezdve? Minden reggel újra és újra mondja, nehogy itt összeboruljon minden? Nem, egyszer kimondta és ez azóta áll.

Isten Krisztusban meggyógyított mindenkit. Ez egy igazság és egy tény is, ez a valóság. Hányszor kell téged még meggyógyítania? Hányszor kell még ezt kijelentenie? Hányszor kell még ezt megtennie? Ez egy elvégzett tény. A gyógyulás a tiéd! Mondd: A gyógyulás az enyém! A gyógyulás az enyém! Jézus Krisztusban a gyógyulás az enyém! Krisztus az én gyógyulásom! Jézus az én gyógyulásom!

Amikor ilyeneket mondasz, csak mondd a fejedből, vagy elmélkedsz rajta, gondolkozol rajta, hogy mit jelent ez vajon? Ami miatt sok ember nem gyógyult meg, és sokaknak problémája van, az pontosan az elmélkedés kihagyása.

Amikor majd nagy hitem lesz és jön a kijelentés erről, akkor majd hiszek, és akkor cselekszem! De testvérem, elmélkedj! A kép benned olyan valóságos legyen, mint amilyen valóságos ez a pulpitus itt és én meg tudom fogni. Mint amilyen valóságos a szék karfája, amin ülsz, olyan valóságos legyen az, hogy Jézus sebeiben meggyógyultam és ez az enyém, hozzám tartozik. Olyannyira hozzám tartozik, mint a két kezem, a két lábam, a két vesém, a két fülem és a nagy szám. Halleluja! Halleluja! Elmélkedés! Elmélkedés! Elmélkedés!

Az nem elmélkedés amikor elmondjuk azt a vallásos, könnyörgő, siránkozó imát, hogy: Jaj Istenem, gyógyíts meg engem! Nem látod, mennyi bajom van? Ez elmélkedés és gondolkozás azon, hogy mennyi minden rossz dolog van benned. Elmondhatod Istennek, de Ő látja, tudja, hogy milyen helyzetben vagy, hogy milyen a tested állapota, hol fáj, mi fáj. De amikor állandóan azon forgatod, hogy neked mennyire fáj, hogy ez miért van benned, miért ilyen magas a cukrod, mitől alakult ki a vérnyomás ingadozás, mitől alakult ki a térdfájdalom, derékfájdalom, miért nem ver úgy a szívem, ahogy kellene, és állandóan azt mondd, hogy ez vagyok én, én ilyen beteg vagyok, akkor min elmélkedsz? Azon, ami körbevesz téged, a látható dolgokon, és ebből kialakul benned egy hit, ebből kialakul benned egy látás.

Milyen látás alakul ki benned? Hogy beteg vagy. Kialakul benned az a látás, hogy én vagyok az az ember, aki beteg! Én vagyok az az ember, akinek gyógyszereket kell szedni! Én vagyok az az

ember, akinek fáj a dereka és akinek nincs meg ez, nincs meg az! Ezt forгатod magadban és ez egyre erőteljesebb lesz, de várod a gyógyulást. Miért nem gyógyulok meg, Uram? És közben forгатod magadban, hogy mennyi minden bajod van. Nem a homokba dugott fejű keresztények vagyunk, akik tagadjuk a látható dolgokat, nem erről beszélek. Hanem arról beszélek, hogy az elméd, a gondolataid mire összpontosulnak? Megújult valóban az Igével? A megújult elméből való cselekedet eredményt hoz. Ha nem újítod meg az elmédet és mindig csak az érzékelhetőkről beszélsz, akkor bizony abban van a hited.

Ma is mondtam valakinek alkalom előtt, aki mondta, hogy ez vagyok, meg az vagyok, meg amaz vagyok, hogy miért mondd ezt? Mert ez a tapasztalatod és ebben hiszel. Persze hogyan hinnél másban, ha senki nem tanított meg téged arra, hogy nem ezen kell gondolkodnod, hanem azon, amit Jézus bevégzett érted. Az Ószövetség tele van előképekkel, tele van próféciákkal, és Jézus Krisztusban ezek beteljesedtek. Ha ezen gondolkodnál, ha ezt forгатnád magadban, akkor ez lenne a valóságos a számodra. Valóságosabb lenne, mint a tünet a testeden, és visszautasítanád. Mit képzelsz te, hogy jössz ide, tünet? Takarodj innen a derekamtól! Takarodj innen a gerincemtől! Takarodj innen a gyomromról, a Jézus nevében! Én gyógyult vagyok, nem engedlek téged közel magamhoz! Én gyógyult vagyok! Én Krisztusban vagyok! Jaj, van otthon gyógyszerem erre? Ne értsd félre a szavaimat! Nem beszélek a gyógyszerek ellen sem és az orvosok ellen sem. Ne legyen itt félreértés! Arról beszélek, hogy van valami, ami teljességet tud neked adni, ami be tudja tölteni a szükségéidet, ami tökéletes, és ez Isten beszéde, Isten Igéje.

Nem lehetséges, hogy Isten Igéje erőtlen legyen az életedben, csak akkor, ha nem ragadod meg. Bármely Igében megvan a képesség, hogy téged meggyógyítson. Mert Ő kiküldte az Ő Igéjét és meggyógyította őket – írja szó szerint. Kiküldte az Ő Igéjét és meggyógyultak. Itt a gyógyulás a dicsőítés közben mitől történt meg? Mert egy másik érzelmi állapotban voltál és egy olyan atmoszférát hoztál létre magadban, ahol meg tud nyilvánulni ez. De a pesszimista, hitetlen, állandóan zúgolódó, panaszkodó, siránkozó légkörben a Szent Szellem nem fogja az Ő dicsőségét megnyilvánítani. Ezért ha szeretnél sokszor ilyen megtapasztalást, mint amit most is megtapasztaltál a dicsőítés közben, akkor a jövő héten másképpen gyere, mint ahogy most, vagy az elmúlt hetekben. Gyere ezzel a hálaadással, gyere elvárással, gyere örömmel, gyere azzal, hogy bármi lesz, én Téged foglak imádni és dicsőíteni, nem pedig ölbe tett kézzel várni, hogy mikor jön már a tanítás. Rajtunk múlik, tőlünk függ az, hogy érvényre juttatjuk-e Isten beszédét a földön. Ez nem Istenen múlik! Rajtunk múlik az, hogy mennyit működtettünk abból, amit Ő a rendelkezésünkre bocsátott.

Amikor működtetjük Isten Igéjét és a királyságot jól működtetjük, ezzel leromboljuk az ördög munkáját az emberi testekben. Mert Isten királysága működés közben azt hozza elő, hogy a betegek meggyógyulnak, akár dicsőítés közben, is mindenféle különleges prédikáció vagy tanítás nélkül. Nem is lenne szükség arra, hogy felsorakozzatok majd az alkalom végén kézzel, de ha abban van a hited, akkor gyere előre. Én nem mondom meg se Istennek, se neked azt, hogy hogyan gyógyulj meg. Ő mondja meg. Nekünk működtetni kell, és van egy csomó lehetőség arra, hogy helyesen és jól működtessük. Nem igazán jó kifejezés ez, hogy mi működtetjük Istent, meg működtetjük a Szent Szellemet. Nem, hanem Ő működik rajtunk keresztül. Csak egyszerűen az én szókimondásom nem elég kifejező ahhoz, hogy elmondjam nektek, hogy ez rajtunk múlik, meg rajtad. Nem csak azon, aki itt áll, nem csak azon, aki itt prédikál. Ha te nem vagy ebben partner, akkor sokkal nehezebben megy. Ha nem vagy ebben aktív résztvevő és csak nézed, mint egy előadást, akkor kívülálló vagy. És akkor csodálkozol, hogy a másik mit őrvjng, meg ujjong, meg táncol, meg kiáltozik? De jó neki! Biztos megitta reggel azt a kis rövidet. Nem, nem azért van! A Szent Szellemtől részegedett meg itt a pásztor is. Halleluja!

Jézus győzött! És a mi feladatunk, hogy fenntartsuk ezt a győzelmet, amit Ő már megszerzett az ellenség felett. Valaki egyszer azt mondta és ezen elgondolkoztam, hogy egy hadseregnek, ha az ellenség területére megy, két feladata van. Én addig ezen soha nem gondolkoztam, de valóigazság. Ezt kellett csinálnia Izraelnek is, bementek a Kánaán földjére, az ellenséget le kellett győzni és utána nem fejeződött be a történet, hanem ezt a győzelmet fenn kellett tartani. Tehát a feladatuk az volt,

hogy megőrizték ezt a győzelmet. Miért beszélek erről így? Azért, mert Jézus megszerezte a győzelmet és neked, nekünk gyülekezetnek kell ezt fenntartani a földön. Nem Jézus jön még egyszer, hogy mindenkiért imádkozzon kézzel. Mi vagyunk megbízva azzal, hogy azt a győzelmet itt fenntartsuk és érvényre juttassuk. Halleluja!

Lapozzatok az 1Korinthusi levél 10. fejezetére, és egy hosszú igesort fogok olvasni, az 1-es vers-től egészen a 13-ig. Eldöntöttem, hogy nem rohanunk, szépen lassan haladunk, és ha itt fölmerül bár-mi, akkor azt rátok öntöm. Úgyhogy lesz még időnk, hogy ezt folytassuk. Nem fogod megúszni a folytatást sem! Itt ez a történet a pusztai vándorlással kapcsolatos, amit Pál leír a korinthusi gyüleke-zetnek.

1Korinthus 10,1–13.

1. Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok atyámfiak, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan átmentek a tengeren;

2. És mindnyájan Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben;

3. És mindnyájan egy szellemi eledelt ettek;

4. És mindnyájan egy szellemi italt ittak, mert ittak a szellemi kősziklából, amely követte őket, e kőszikla pedig a Krisztus volt.

5. Többségükben azonban nem lelte kedvét az Isten, mert elhullottak a pusztában.

6. Ezek pedig példáink lettek, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, amiképpen azok kí-vántak.

7. Se bálványimádók ne legyetek, mint azok közül némelyek, amint meg van írva: Leült a nép enni és inni, és felkeltek játszani.

8. Se pedig ne paráználkodjunk, mint azok közül paráználkodtak némelyek, és elestek egy napon huszontháromezren.

9. Se a Krisztust ne kísértjük, amint közülük kísértették némelyek, és elvesztek a kígyók mi-att.

10. Se pedig ne zúgolódjatok, miképpen közülük zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító által.

11. Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akik-hez az időknél vége elérkezett.

12. Azért aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.

13. Nem egyéb, mint emberi kísértés esett rajtatok; de hű az Isten, aki nem engedi, hogy az-on felül legyetek megkísértve, mint amit elszenvedhettek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy képesek legyetek elviselni.

Ez Isten Igéje! Az Egyiptomból való kivonulás utáni időkről szól itt az Ige. Arról szól, hogy mi volt az, amit jól csináltak és mi volt az, amit rosszul. A 11-es igeverset szeretném más fordításokban is felolvasni. Megismétlem a Károliából:

1Korinthus 10,11.

11. Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akik-hez az időknél vége elérkezett

A Vida Sándor féle fordítás, ezt úgy adja vissza

1Korinthus 10,11. Vida Sándor fordítás

11. ezek pedig előképszerűen estek azokon, megírták pedig a mi okulásunkra, akikhez a világkorszakok (aionok) vége elérkezett.

A Csia Lajos féle fordítás, figyelj, így hangzik:

1Korinthus 10,11. Csia Lajos

11. De mindezek előképeként estek meg azokkal, ám a mi intésünkre írtak meg, kik a korok végső eseményeinek megyünk eléje.

Gyakorlatilag mondhatjuk azt, hogy amik az első szövetségben élő zsidókkal történtek, azok példaképpen történtek. Ábrázolja, lefedi és lefesti mindazt a dolgot, ami a valóságban, ami a teljességben, az újszövetségben nekünk adatott. Épp ezért nem hanyagolhatjuk el az Ószövetségnek

az olvasását sem, mert az láttat velünk olyan dolgokat, hogy ha az előképben benne van valami – kicsit olyan ez, mint amikor a tévében nézel egy előzetest egy filmről – az egy nagyon rövid kis betekintés abba a teljességbe, amit majd este vagy másnap megnézhetsz. Ugye? Tehát ha az előkép tartalmazza, akkor a teljesség is tartalmazni fogja. Most ugye a gyógyulásról beszélünk, és nagyon sok előkép van a gyógyulással kapcsolatban az Ószövetségben. Ha az Ószövetségben az előkép tartalmazza a gyógyulást, Isten gyógyító munkáját, akkor az Újszövetségben, a valóságban, a beteljesedésben, Jézus Krisztusban, ugye minden előkép Jézusra mutat. Akkor a Krisztusban való életünk nem tartalmazná a gyógyulást? De, nagyon is! Ezért van az, hogy amikor az Újszövetséget olvassuk, nagyon-nagyon sok utalást találunk az Ószövetségre. Ha olvassuk a Korinthusi levelet például, de gyakorlatilag minden levélben van visszautalás. Pál apostol közel kétezeröttszáz évvel a kivonulás után, újszövetségi keretek között beszél arról, ami akkor volt. A zsidó ember számára ez nem volt idegen. A zsidó ember ismerte ezeket az ószövetségi történeteket, az ószövetségi írásokat. Ismerte, mert a zsinagógákban a rabbik, a mesterek, a tanítók erről beszéltek, és törvény is volt például az Egyiptomból való kivonulással kapcsolatban. Évről évre meg kellett emlékezni, hogy ne-hogy elfelejtsék, hogy Isten milyen hatalmas kézzel mentette meg őket Egyiptom földjéről. A pogányok, akik szövetség nélkül valók voltak, akik nem abban nőttek fel, hogy ismerik ezeket a bibliai, ószövetségi történeteket, azok számára ez idegen. Bevallom, hogy én nem egy igazán keresztény családban nőttem fel. Nekünk nem volt otthon bibliaolvasás, tanításhallgatás, meg semmi ilyesmi, ezért az ószövetségi történet nekem új volt. Persze hallottam Dávidról, tudtam, hogy léteznek a zsidók, meg a teremtéstörténetet is hallottam, de ez nem ugyanaz, mint amikor betekintésem van a részletekbe. Amikor mi újszövetségi hívőként megismerjük az ószövetségi részleteket, akkor megláthatjuk azt, hogy amit Isten nekik és velük tett, azt azért tette, azért mutatta meg előre, hogy példaképünkre, okulásunkra legyen. És azok a próféciák, azok az előképek nekünk most már valóságosak Krisztusban. Dolog dolog után, történet történet után, prófécia prófécia után mind-mind Jézusra mutatott. Már a bűnbeesés után azonnal, amikor Isten azt mondja a kígyónak, hogy az asszony magva a fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod, ez már kire utal? Ez már a megváltásra, már Jézusra utal! Aki eltapossa a sátán fejét, és eltöri a csigolyáját, halleluja! Ez már ott megjelenik! Ebből nagyon sok van, több száz az Ószövetségben.

Azok a dolgok, amiket ők megtettek, amiken ők keresztülmentek, ahogy keresztülmentek, amik történtek velük, azok előrevetítenek valami teljesebb képet. Az a kis bevezető, az a kis előzetes, amit ők is úgy éltek meg, hogy jól megélték, ha jól élték meg, de nekünk ez most már a birtokunkban van, ez valóságos. Amiket nekik meg kellett tenniük, és amiket ők megtettek, azok képek. Olyan csodálatos képek, olyan előképek, amiknek meg kellett valóságosan történniük a jövőben. Jézus Krisztusban lett Isten ígérete igenné. Olvassuk el ezt az ígeverset, a 2Korinthus 1,20 mondja:

2Korinthus 1,20.

20. Mert Istennek valamennyi ígérete Őbenne lett igenné és Őbenne lett Ámenné az Isten dicsőségére miáltalunk

Olvasom az Egyszerű fordítás szerint, figyelj:

2Korinthus 1,20. Egyszerű fordítás

20. Mert Istennek minden ígérete Jézus Krisztus által vált „igen”-né, és az ő közreműködésével valósul meg a végső „Ámen” is, vagyis az ígéretetek maradéktalan beteljesülése. Ez pedig rajtunk keresztül történik, és Isten dicsőségét fogja szolgálni.

Egy másik fordítás szerint:

2Korinthus 1,20. Más fordítás

20. Isten minden ígérete Őbenne teljesedett be.

Tehát Isten mindegyik ószövetségi ígérete, amit adott az embernek, beteljesedett Jézus Krisztusban. Hányan ismeritek az 5Mózes 28-at? Az áldások ígérete. Áldott leszel a te földeden, a meződben, a te kimeneteledben, bejöveteledben, áldott a te méhednek gyümölcse, a teheneidnek fajzása, a sütőtekenőd. Az ellenségeid, ha egy úton jönnek ellened, hét úton menekülnek előled. Ismered ezeket az áldásokat? Ha nem, akkor olvasd el! Ott a zsidóknak még úgy volt ez megírva, ha megcselekszed

ezt és ezt és ezt, akkor ezek jönnek rád. De Jézus Krisztusban ezek már nem úgy állnak előttünk, hogy ha mi szuperek, tökéletesek, engedelmesek, szuper szellemiek vagyunk, akkor ezeket megnyerjük, hanem Jézus Krisztusban ezek az ígéretek igenné váltak nekünk és ez a miénk. Tehát mivel Jézus engedelmes volt, ezért én áldott vagyok kimentemben, bejöttömben. Mivel Jézus engedelmes volt, az asszonyok mondhatják, hogy áldott az én méhemnek gyümölcse. Én mondhatom azt, hogy valóság az én életemben, és igenné vált az, hogy az ellenségeim egy úton jönnek rám, és hét úton futnak előlem. Áldott az én pénztárcám, és áldott az én első, hátsó, minden zsebem. Gazdag vagyok Őbenne, mert az ott meg lett ígérve, és Jézus Krisztusban igenné vált és ámenné, halleluja!

Ez is egy olyan dolog, amin éveket elmélkedhetsz és gondolkodhatsz, és amikor látod, hogy nem áldottnak kell majd lenned, nem gyógyulnunk kell majd lenned, hanem ez már most a tied! Amikor ezt meglátod, megragadod és cselekszel ez alapján, akkor meggyógyulsz. Meggyógyul a tested! Ez így működik, és nem úgy, hogy könyörögsz, hogy Uram, áldjál meg valami olyasmivel, amit Ő már odaadott neked. Ó, Uram, kenjél már fel! Miről beszélsz? A Szent Szellemet megkaptad, nem fogsz többet kapni. Mindent megkaptál! A kenet benned van! Nem az a kérdés, hogy felkent leszel-e, hanem, hogy kiengeded-e a kenetet magadból? Kiengeded-e a Szent Szellemet magadból? Hagyod-e érvényesülni a Szent Szellemet, vagy a tested és a meg nem újított elméd lekorlátozza és lenyomja? Semmi nem tudja megakadályozni Isten erejének működését, csak te! A sátán gyenge hozzá, nem képes megakadályozni Isten erejét! Nem képes visszatartani Isten erejét. Mert ő egy legyőzött ellenség! Mondok valamit, értsd jól! Még a bűn sem tudja visszatartani Istennek az erejét az életedben! Ha képes lenne erre, akkor nem lett volna lehetőségünk újjászületésre. Bűnben éltünk, Isten ellenségei voltunk, ez visszatartotta Isten erejét? Visszatartotta Jézust, hogy eljőjön értünk és feltétel nélkül szeressen? Nem tartotta vissza! Ki tudja visszatartani Isten erejét? Te! A meg nem újított gondolkodásmóddal. Ha azt gondolod, hogy hát ez működik a nagy felkenteknek, a kiválasztottaknak, a prédikátoroknak, de nekem nem. Én olyan kicsike vagyok! Miért mondod ezt, hogy én olyan kis kicsike vagyok? Mert ez a látásod magadról! Mert így gondolkodsz magadról! Mert ilyen erőtlennel gondolod magad! Ahogy gondolkozol igazából, az a szívednek a teljessége! Ahogy gondolkozol, az vagy te valójában, az jön ki a szádon. És a szád megcselekszi, megtermi azt, amit gondoltál, amit szoltál, amit beszéltél. Ezért kell megváltoztatni az Igével!

Nem tudom, hogyan mutassam, bár lenne arra módszer, hogy egy tölcseren beletöltsük. Nem, nem így működik! A bibliai módszer az, hogy forogtad magadban, elmélkedsz rajta újra és újra. Például azon az Igén, hogy Istennek minden ígérete Őbenne lett igenné, Őbenne lett ámenné. Olyan jól mondja, hogy az Isten dicsőségére. Ki által? Miáltalunk! Miáltalunk! Mondják, hogy a másik által, a másik gyülekezet által, a másik valaki által. Énáltalam nem, hiszen én eltévesztettem, elrontottam! Sokat kell tanulni, ez tény. Azt, hogy tudjad, hogy ki vagy te Krisztusban, hogy helyesen lásd magad, hogy ne a beképzeltség, meg ne az „én vagyok valaki, nem vagyok olyan, mint ő” mentalitás üljön ki rád. Ezt tanulni, fejleszteni kell, figyelmesen oda kell erre összpontosítani. Mert amikor elkezdenek működni, megnyilvánulni Istennek a dolgai, akkor a saját emberi természetünkből fakadóan és egy kis ördögi segítséggel elhitetjük magunkat, hogy ez azért van, mert én olyan jó vagyok, és olyan jól csináltam, mert én engedelmes voltam, én imádkoztam! Én nagyon sokat elmélkedtem az Igén és azért van ez, mert én imádkoztam, olyan sokat elmélkedtem és böjtöltem. Ó, ha tudnád, hogy mennyi mindent tettem én ezért!

Tegyél meg minél többet azokból a dolgokból, amiket Isten mond neked, de akkor sem a te érdemed lesz, sohasem! Mert minden Jézusra mutat! Minden, mindenkor Jézusra mutat! Ha ezt eltéveszted, ezt elrontod, akkor mindenestől elrontottad. Letértél a keskeny ösvényről! Nem miattad, hanem Őmiatta van az, hogy a betegek meggyógyulnak, amikor imádkozol értük. Őmiatta van az, hogy a testednek lehetősége van meggyógyulni! Őmiatta van az, hogy nyelveken imádkozhatsz! Őmiatta van az, hogy bölcsességed van! Őmiatta van, hogy gyarapítani tudod a vállalkozásodat! Őmiatta van, hogy tisztességben neveled a gyerekeidet! Őmiatta van a növekedés! Nem azért, mert olyan jól végezzük a dolgunkat. Ez egy alap, hogy jól kell végeznünk a dolgunkat. Ha Ő nincs, akkor semmik vagyunk! Őbenne, Krisztusban minden lehetséges nekünk! Minden! Halleluja!

2Korinthus 1,20. NIV.

20. Mert akárhány ígéretet is tett Isten, az mind igenné lett Krisztusban és így általa ki- mondhatjuk az Áment is Isten dicsőségére.

Meggyőződés, hogy nincsen áldás, amely rendelkezésére állna az emberiségnek múltban, jelenben, a jövőben, csak Jézus Krisztusban. Minden áldás, ami a földön van hívőnek, hitetlennek, csakis Jézus Krisztuson keresztül lehetséges. Mondhatod, hogy de az ószövetségben még nem jött el Jézus, mégis áldottak voltak, akik megcselekedték a szívük egyenességéből, a szívük teljességéből a parancsolatokat, meg a törvényt. Áldottak voltak, de az ő áldásuk amiatt volt, amit Jézusnak meg kellett tennie a jövőben. Tehát ez egy előre odaadott áldás volt, mert minden Jézusra mutat, minden irányból. Azért lehettek áldottak az ószövetségi szentek, mert Isten áldása Jézus Krisztusban nyilvánul meg. Jézus Krisztusban! Minden áldozat, amit bemutattak az oltáron, bármilyen legyen az, Jézusra mutatott. Minden prófécia, ami elhangzott az ószövetségben, Jézusra mutatott. Minden ígéret, amit Isten valaha tett, minden dolog, amire Isten elkötelezte magát az ember felé, minden dolog, amire Isten rámondja, hogy igen, megteszem azt érted, az Jézus Krisztusban teljesedett be. Óáltala van minden áldás, és Ő minden mindenki számára, minden időben. Jézus nélkül senkik vagyunk, semmink nincs! Jézus nélkül nincs jövőnk és nincs áldásunk! De Őbenne megvan mindenünk, és Őbenne hozzáférésünk van az Atya teljességéhez és erejéhez. Őbenne rendelkezésünkre áll minden. Ámen? Őbenne! Őbenne vannak a jó kapcsolataid, Őbenne van a gyarapodásod, Őbenne van a gyógyulásod. Őbenne van a szabadságod. Őbenne van a megváltásod. Őbenne van minden, amire szükséged van, és minden, amire vágytál, amiről álmodtál, az Őbenne van. Minden kérésed, amire Isten azt mondja, hogy igen, gyermekem, megadom neked, az Jézus Krisztusban lett igenné. Minden Jézusban! Ezért soha-soha nem vehetjük le a tekintetünket, a szemünket Jézus Krisztusról!

Amikor énekeljük itt a Jézus Krisztusra mutató dalokat, és Őt imádjuk, és Őt dicsőítjük, akkor neked mi a dolgod? Mi a feladatod? Mi az, amit tenned kell velünk együtt, a többiekkel együtt? Nézni ezt? Vagy bekapcsolódní, hogy te is imádd Őt, és dicséred Őt, és köszönd meg neki azt, amit Ő érted tett. Én nem tudlak téged erre rávenni és eddig sem kellett volna a magam testi erőlködéséből rávennem téged erre. Csak szeretném felnyitni a szemedet, hogy ez nem automatikus, neked meg kell tenned a te részedet. Egy közösségben, a gyülekezetben ne kívülálló legyél, hanem bennfentes, teljesen bensőséges! Mindenben résztvevő, mindenről tudni akaró. Legyél itt a dicsőítésben úgy, hogy én akarok lenni a legnagyobb lánggal égő szívvel a sok kis fáklya között, én akarom a legjobban dicsőíteni és imádni Őt.

Amikor bejössz, és egy kicsit rossz a kedved, nehéz a szíved, mert valami megsértett, megbántott, de látod a gyülekezetben az Úrért hálás és lobogó szívű testvéreket, akkor ez téged is felemel. De ha nálad még rosszabb állapotban levő hívőket látsz a gyülekezetben, az nem fog felemelni. Te legyél az az ember, akit ha meglátnak a gyülekezetben, azt akarják mondani, hogy én is így akarom imádni az Urat, mint ahogy te! Ezt értsétek meg jól, nehogy félreértse valaki. Ez nem külsőségek megnyilvánulásában fejeződik ki elsősorban. A hallelujában. Ha ez tényleg a szívedből jön, akkor engem nem zavar. Az se zavar, ha letérdelsz, az se zavar, ha a könnyeid folynak, és picit fűjnod kell az orrodat. Nem zavar, egyáltalán nem zavar! Ha megbontod a rendet, és megbontod az egységet és kiabálsz akkor, amikor annak nincs helye, az zavar. Akkor majd megismered Attilának a másik oldalát. De ilyenek nem vagytok, mert ti tudjátok, hogyan kell viselkedni. Viszont ez az „úgy viselkedünk, hogy hát mégiscsak templomban vagyunk, gyülekezetben, hát mit mondanak mások, mit mond a pásztor?”. Ha a Szellemet követed, ha a szívedet követed, akkor szabadságban vagy. Ha valóban a Szellemet követed, akkor az egységben lesz a Szellem mozdulásával közöttünk. Ha egy nagyon lágy himnuszt vagy balladát, mély imádatot nagyon halkán éneklünk egységben, és valaki elkezd kiabálni, hogy halleluja, na, az kilóg a sorból, az nem a Szellemmel való együtt mozdulás. De amikor az egész gyülekezet szinte ugrándozik és kiabál, hogy halleluja, és te meg ülsz magadban csendesen, bizony az is kilógás a sorból, csak nem olyan feltűnő.

Segíteni szeretnék ezzel, és nem azért csupán, hogy a gyülekezeti légkör jobb legyen. Nem csupán azért, hogy én jobban érezzem magam, amikor rátok nézek. Nem csupán azért, hogy a dicsőítők több

pozitív visszaigazolást kapjanak töletek, ha együtt tudunk mozdulni. Hanem ez a te érdeked, a te egyéni személyes érdeked is. Mert amikor átadod magad a hálaadásnak, a dicsőítésnek, az imádatnak, akkor egy olyan atmoszférát hozol létre magad körül és a gyülekezetben, ezek összeadódnak, hogy látod, hogy a betegek meggyógyulnak, a láncok leesnek, a kötelékek leszakadnak, a lelki sérülések felemelkednek, elengeded a bántást. Amikor megtapasztalod Isten szeretetét, Isten szerelmét, hogy mennyire jó hozzád, mennyire szeret téged, akkor nem fogsz már sírni rossz dolgok miatt.

Ennyire elment az időnk? Azt hittem van még fél óránk. Így most akkor kimarad az az előkép, amit az Ószövetségből akartam nektek előhozni. Igazából ez lett volna a szándékom, hogy a Páska bárány történetét elővegyük, előhozzuk, és meglássuk abban a gyógyulásunkat. De ez most a következő alkalomra marad.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 ÚJ!

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com ÚJ! és info@ksze.org

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com ÚJ!